

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 462

гр. Варна, 29.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагъзова

като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагъзова Търговско дело № 20203100900949 по описа за 2020 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 422, ал. 3 вр. чл. 245, ал. 3 ГПК.

Образувано е по молба на ответниците О. В. Г. и В. С. Г. , с която се отправя искане за издаването на обратен изпълнителен лист срещу ищеца „Юробанк България“ АД за сумата от 63980.47 лева, формирана както следва: сумата 59 512,90 лв., представляваща разликата между реално дължимите суми съобразно Решение № 240/22.07.2021 г., постановено по настоящото дело, потвърдено с Решение № 63/28.02.2022 г. по в. т. д. № 652/2021 г. на ВАпС, недопуснато до касационно с Определение № 50472/04.07.2023 г. по к. т. д. № 1598/2022 г. на ВКС и сумите, удържани по изп. дело № 804/2019 г. на ЧСИ рег. № 718 в КЧСИ, ведно със законната лихва от датата на превеждането им от ЧСИ към „Юробанк България“ АД до окончателното погасяване на задължението; както и сумата от 4467,57 лв., представляваща сбор от събрани по изпълнителното дело такси и разноски, ведно със законната лихва от 26.03.2018г. до окончателното погасяване на задължението.

По така отправеното искане от ищеца е постъпило становище, с което оспорва молбата като неоснователна за разликата над 23 348,69 лв. Оспорва и искането за заплащане на законна лихва върху надплатените суми, доколкото до дружеството не е била отправяна покана за връщане на сумите, нито е определен срок, поради което ищецът не е бил поставен в забава. Ищецът счита, че е имал основание да ги задържи до 04.07.2023 г. - датата на постановяване на Определение № 50472/04.07.2023 г. по к. т. д. № 1598/2022 г. на ВКС. Това е най-ранният момент, от който сумата може да се претендира. Счита, че на възстановяване подлежат само пропорционалните такси, надвишаващи размера, определен по т. 20 и т. 26 от ТТРЗЧСИ, съобразно установената от съда действително дължимата сума, тъй като обикновените такси са константна величина независимо от размера на вземането. С липсата на отправена покана и с несъществуването поради прихващане на сумата от 4467,57 лв. за таксите и разноските по изп. дело се обосновава и недължимостта на законна лихва върху нея от 26.03.2018 г. Оспорва се дължимостта на пропорционална такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ в

размер на 122,17 лв. поради начисляването ѝ за събирането на суми, дължими към Община Варна.

За да се произнесе по молбата, съдът взе предвид следното:

В полза на заявителя „Юробанк България“ АД по ч. гр. д. № 4337/2018 г. на ВРС е издадена заповед № 2075/28.03.2018 г. за незабавно изпълнение на основание чл. 417 от ГПК и изпълнителен лист срещу О. В. Г. и В. С. Г. да заплатят солидарно на заявителя сумата от 96 045,53 лв., включваща сумата от 90 186,85 лв., представляваща незаплатена главница за периода 10.10.2016 г. – 21.03.2018 г. по договор за потребителски кредит и сключени към него допълнителни споразумения и анекс, 3741,33 лв. – договорна възнаградителна лихва за периода 10.10.2016 г. – 14.02.2018 г., 1197,96 лв. – наказателна лихва за просрочие за периода 10.10.2016 г. – 21.03.2018 г., ведно със законната лихва считано от датата на подаване на заявлението – 26.03.2018 г. до окончателното изплащане, 166,11 лв. – Б.и такси за периода 09.10.2016 г. – 21.03.2018 г., 754,18 лв. - разноски по кредита (застраховки и нотариални такси) за периода 05.10.2017 г. – 21.03.2018 г. и 4285,73 лв. – съдебно-деловодни разноски, от които 1920,91 лв. за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение от 2364,82 лв.

Въз основа на издадения по ч. гр. д. № 4337/2018 г. на ВРС изпълнителен лист е образувано изп. дело № 804/2019 г. на ЧСИ, рег. № 718 в КЧСИ.

С влязло в сила Решение № 240/22.07.2021 г., постановено по настоящото дело, е прието за установено, че ответниците дължат солидарно на ищеца сумата от 66 547,04 лв., представляваща незаплатена главница по сключения договор за потребителски кредит и допълнителните споразумения и анекс към него, ведно със законната лихва, считано от 26.03.2018 г. до окончателното погасяване на задължението. Видно от мотивите на решението, съдът е приел за дължима главницата от 69 120,49 лв., като поради извършени от ответниците в хода на процеса доброволни плащания, разпределени от съда за погасяване на задълженията им съгласно чл. 76, ал. 2 ЗЗД, от така приетата за дължима главница е приспаднала сумата от 2573,45 лв., довело до отхвърлянето на иска за горницата над 66 547,04 лв. до 69 120,49 лв. поради плащане в хода на процеса. За разликата до претендираните 90 186,85 лв. искът е отхвърлен поради неговата неоснователност.

От представеното по делото удостоверение от ЧСИ С. К. – Д. вх. №19972/14.08.2023г. се установява, че по изп.д. № 804/2019 г. в полза на ищеца са разпределени и изплатени следните суми: 247.65 лева на 17.12.2019г., 112195.07 лева на 20.11.2020г. и 83.88 лева на 31.10.2022г.

От заключението на ССЕ, допуснатата с оглед установяване на точния размер на надплатените по изп. дело № 804/2019 г. на ЧСИ рег. № 718 суми, се установява, че общо дължими по изпълнителното производство са 100 105,43 лв., формирани както следва: главницата от 66 547,04 лв., законна лихва върху нея за периода 26.03.2018 г. – 03.11.2020 г. в размер на 17 634,97 лв., разноски в производството по ч. гр. д. № 4337/2018 г. на ВРС – 3 031,29 лв., разноски в исковото производство по настоящото дело в размер на 2 443,09 лв., разноските в изпълнителното производство, които преизчислени от вещото лице съобразно установения като дължим от съда размер на главницата, възлизат на 10 449,04 лв. От постъпилите по изп. дело суми съдебният изпълнител е превел на ищеца 112 526,60 лв., а за разходите за

изпълнение е разпределил на себе си 9 335,30 лв. В този смисъл, вместо реално дължимите 100 105,43 лв., за удовлетворяване на вземанията, съдебният изпълнител е разпределил общо 121 861,90 или с 21 756,47 лв. повече от дължимото. От тях разпределени към ищеца са 20 738,57 лв., а към ЧСИ 1017,90 лв.

При така установеното от фактическа страна съдът възприе следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 422, ал. 3 вр. чл. 245, ал. 3 от ГПК, при отхвърляне на иска по чл. 422 ГПК, съдът постановил решението издава обратен изпълнителен лист на длъжника срещу вискателя за връщане на сумите или вещите, получени въз основа на допуснатото предварително изпълнение. Целта на законодателя е да възстанови имущественото състояние на длъжника във вид преди предприемане на действия по принудително изпълнение по силата на изпълнителния лист, чието основание за издаване е отпаднало.

При издаването на обратния изпълнителен лист, следва да се присъди и законната лихва върху дължимата от вискателя сума до окончателното ѝ изплащане, по арг. от 499 ГПК, което вземане е безспорно и не се нуждае от установяване в отделен процес / в този смисъл Определение № 11 от 8.01.2010 г. на ВКС по ч.гр.д. №520/2009г., Определение № 1061/30.12.2011 г. на ВКС, постановено по ч. т. д. № 575/2011 г., II т. о. , Определение № 466 от 6.08.2015г. по ч.т.д. №1137/2015г. на ВКС /. Или предмет на обратния изпълнителен лист са сумите, които са събрани по изпълнителното дело и предадени на кредитора, като върху тях се дължи и законната лихва, считано от момента на плащането им до окончателното им изплащане.

На база приетото от фактическа страна, искането с правно основание чл. 422, ал. 3 вр. чл. 245, ал. 3 ГПК се явява основателно за сумата от 21 756,47 лв., като за горницата до претендираните 63980.47 лева следва да бъде отхвърлено.

Основателно е и искането за присъждане на законна лихва върху недължимо платеното до окончателното му възстановяване. Същата се дължи от датата на получаване на всяка отделна сума от вискателя. С оглед установеното от фактическа страна, законната лихва върху последното плащане от 83.88 лева следва да бъде присъдена считано от 31.10.2022г., а върху останалата част от надвнесената сума 21672.59 лева – считано от 20.11.2020 г.

Възражението на ищеца, че върху стойността от 2573,45 лв., с която поради плащане в хода на процеса е намалена главницата от 69 120,49 лв., се дължи законна лихва до датата на плащането ѝ - 02.11.2018 г., е преклудирано и не може да бъде взето предвид при произнасянето по настоящата молба, тъй като е следвало да бъде релевирано в производството по същество на спора.

По отношение на отправеното от ответниците искане за присъждане на разноски, съдът намира същото за неоснователно, доколкото подаването на молба по чл. 245, ал. 3 ГПК и евентуалното нейно оспорване не представлява самостоятелно производство по същество на спора, а последица от изхода на делото с влязло в сила решение. С акта си по чл. 245, ал. 3 ГПК съдът се произнася по въпросите за наличието на суми, подлежащи на връщане и моментът, от който се дължи законна лихва върху тях – въпроси предмет на иска по чл. 55, ал. 1 ЗЗД, предявяването на който не е необходимо с оглед

улеснената процедура за връщане на платено без основание по чл. 422, ал. 3 вр. чл. 245, ал. 3 ГПК. /в този смисъл Определение № 216/25.09.2017 г. по т. д. № 3531/2014 г. на ВКС, II ТО, Определение № 272/30.07.2018 г. по ч. гр. д. № 5917/2015 г. на ВКС, IV ГО /.

На присъждане подлежи единствено заплатеният от ответника О. Г. депозит за вещо лице в размер на 360 лева, доколкото с липсата на доброволно връщане на надплатеното ищецът е станал причина за провеждане на производството. Сумата следва да бъде присъдена по общия ред на чл.78, ал.1 ГПК, доколкото липсват основания за включването ѝ в обратния изпълнителен лист.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗДАДЕ обратен изпълнителен лист в полза на О. В. Г., ЕГН ***** и В. С. Г., ЕГН ***** срещу „Юробанк България“ АД, ЕИК 000694749, за сумата от **21 756,47 /двадесет и една хиляди седемстотин петдесет и шест и 0,47/ лв.**, събрани по изп.д. № 804/2019 г. на ЧСИ рег. № рег. № 718 в КЧСИ, образувано въз основа на изпълнителен лист и заповед № 2075/28.03.2018 г. за незабавно изпълнение на основание чл. 417 от ГПК, издадени по ч. гр. д. № 4337/2018 г. на ВРС, дължими на отпаднало основание поради частично отхвърляне на предявения иск с правно основание чл.422 от ГПК с влязло в сила Решение № 240/22.07.2021 г., постановено по т. д. № 949/2020 г. на ВОС, **законната лихва** върху сумата от 83.88 лева, считано от 31.10.2022г. до окончателното плащане и **законната лихва** върху сумата от 21672.59 лева, считано от 20.11.2020 г. до окончателното плащане, на основание чл. 422, ал. 3 вр. чл. 245, ал. 3 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на О. В. Г., ЕГН ***** и В. С. Г., ЕГН ***** за издаване на обратен изпълнителен лист на основание чл. 422, ал. 3 вр. чл. 245, ал. 3 ГПК срещу „Юробанк България“ АД, ЕИК 000694749, за **разликата над 21 756,47 до претендираните 63980.47 лева**, формирани както следва: сумата 59 512,90 лв., претендирана като разликата между реално дължимите суми съобразно Решение № 240/22.07.2021 г., постановено по настоящото дело, потвърдено с Решение № 63/28.02.2022 г. по в. т. д. № 652/2021 г. на ВАпС, недопуснато до касационно с Определение № 50472/04.07.2023 г. по к. т. д. № 1598/2022 г. на ВКС и сумите, удържани по изп. дело № 804/2019 г. на ЧСИ рег. № 718 в КЧСИ, ведно със законната лихва от датата на превеждането им от ЧСИ към „Юробанк България“ АД до окончателното погасяване на задължението; както и сумата от 4467,57 лв., представляваща сбор от събрани по изпълнителното дело такси и разноски, ведно със законната лихва от 26.03.2018г. до окончателното погасяване на задължението.

ОСЪЖДА „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Околовръстен път“, № 260, **ДА ЗАПЛАТИ** на О. В. Г. с ЕГН ***** с постоянен адрес: *****, **сумата от 360 лева**, представляваща направени разноски в производството по чл.245 от ГПК, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Варненски апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на определението делото да се докладва за фактическото издаване на обратния изпълнителен лист.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____